

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 149. Paulus Jovius Historicus mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

lam suam accersere nitebatur, nilque Sæcul. XVI.
 intentatum relinquebat Clemens VII. A.C. 1552.
 Papa, ut hunc Scriptorem Romam
 pertraheret. Hic quietem suam præfe-
 rebat summis etiam honorum fastigiis,
 quæ aliunde bene moratæ indolis Vi-
 rum beatum reddere nequeunt. Por-
 ro Lazarus nonnisi quasdam epistolas,
 ac sermones posteritati reliquit, eum
 tamen Cardinalis Bembus, aliique il-
 lius ævi Doctores celeberrimi summo in
 honore habebant. Obiit tandem die
 octava Februarii Anno Dominicæ In-
 carnationis millesimo quingentesimo
 quinquagesimo secundo, postquam sep-
 tuagesimum tertium ætatis suæ annum
 expleverat, eique defuncto Hierony-
 mus Negro, seu Niger Venetus oratio-
 ne funebri parentabat. Ceterum hic
 idem Scriptor probe discernendus ve-
 nit ab alio quodam Francisco Bonami-
 co, qui itidem sua eruditione percele-
 bris evaserat.

§. CXLIX.

Paulus Jovius Historicus mortuus.

Exeunte hoc anno die undecima De-
 cembri Florentiæ extremum diem Thu. hist. l.
 pariter clauserat Paulus Jovius celebris ii. p. 351.
 Historicus Novocomii in Longobardia versus finem
 natus. Expleverat is ætatis suæ an- Spond. hoc
 num sexagesimum nonum, septem men- ann. n. 20.
 ses,

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.

ses, ac duodecim dies, sepultus que est in Ecclesia S. Laurentii. Hunc Clemens VII. Papa Nuceriae præfexit Ecclesie; enormiter autem hallucinantur illi Scriptores, qui referunt, quod Jovius hunc Pontificem in sua Historia avaritiæ insinulaverit, eo quod Novocomiensem Episcopatum a se ardentè concupitum non obtinisset; quippe primum Anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo octavo, proin decimo tertio post Clementis Papæ obitum anno Paulus III. minime vero Clemens VII. eidem præfatum Episcopatum concedere renuebat, prout luculenter apparet ex quadam Alciati epistola, quæ Jovii Historiæ præfixa est; hæc enim epistola die septima Octobris anno a Christi nativitate millesimo quingentesimo quadragesimo nono Patavii pro responsoria haberi potest ad alias literas, quibus Paulus Jovius Alciato animi sui dolorem, necnon Romæ abeundi, ac Florentiam revertendi propositum significabat. Ceterum hic idem, priusquam Episcopus renuntiabatur, arti Medicæ operam dabat, celeberrimum tamen sese reddebat suis lucubrationibus, quamvis non desint, qui illum venali calamo usum, ejusque Historiæ modicam fidem esse adhibendam censeant, quinimo Scriptorum nonnulli haud dubitanter de eo asseverabant, quod Amadis fabu-

*Belcar. in
comm.*

*Bodin. in
Matth. Hist.
cap 4.*

*Vossius de
arte Hist. c.
9. p. 48.*

fabulæ non minus pro veris venditari possint, quam Pauli Jovii historiæ, nam exigua hujus Scriptoris integritas ab eruditis carpitur in ejusdem Historia, quæ præ ceteris omnibus unicum opus est, quod calamo magis limato conscripserat: insuper etiam in crimen vocatur, quod vitæ licentiosæ deditus preces ad Deum fundere, pensumque Canonicum persolvere neglexerit. Ceterum is a Francisco I. Galliarum Regis literarum Parente, atque Eruditorum fautore annuam, eamque haud exiguam receperat pensionem, Rege autem factis functo Montmorentius Connestabilis ad aulam revocatus, cum supremus Regii ærarii Præfectus esset, Jovium liberali hoc dono spoliabat: quapropter hic, cum aliunde venalem haberet calamum, in trigesimo primo Historiæ suæ libro Connestabilem acriter insectatus est, atque adversus eundem multis probrosa evomuit, quæ certe reticuisset, si ille suam ei pensionem integram reliquisset.

Porro unum ex primis ab ipso compositis, & ex ultimis ab eo in lucem editis operibus erat illud, quod sui temporis Historiam complectebatur, cujus elucubrationem Anno Domini millesimo quingentesimo decimo quinto inchoaverat, ac per totum vitæ suæ decursum

pro-

Sæcul. XVI.
A.C. 1552.
Imperial. l.
c. p. 7.
Roland. Ma-
reb. ep. 41.
l. I. p. 184.
Scaligerana
prima p. 585.
Ths. l. II.
Brantome
elog. de
Franc. I. t.
de ses me-
moir. p. 218.

Sæc. XVI. profecutus fuerat, & in illo recen-
A.C 1552. da suscepit ea omnia, quæ per univer-
 sum Orbem suo ævo gesta fuere, auspi-
 catus ab Anno post Christum natum
 millesimo quadringentesimo nonagesimo
 quarto, quo Galli sub Carolo VIII.
 Neapolis Regnum armis suis subege-
 rant. Complectitur hæc Historia libros
 quadraginta quinque, & progreditur
 usque ad Annum reparatæ salutis mil-
 lesimum quingentesimum quadragesi-
 mum secundum, in illis autem, quæ
 in libro decimo nono usque ad vige-
 simum quartum inclusive refert, plurima
 desiderantur gesta; quia sex illi libri,
 qui temporis seriem a Leonis X. obitu
 usque ad Romanæ urbis expugnatio-
 nem, seu usque ad Annum millesimum
 quingentesimum vigesimum septimum
 decurrunt, nil nisi breve gestorum sum-
 marium continent; cum in Roma-
 næ urbis deprædatione ea, quæ cir-
 ca hanc Historiæ suæ partem conscrip-
 serat, amisisset, nec illa rursus com-
 ponere, nec ea, quæ deerant, perficere
 voluisset, præcipue duabus ex cau-
 sis ab hoc labore absterritus, quarum
 prima erat, ne quorundam indignatio-
 nem incurreret: altera vero fuit, *ne
 Italiam apud posteros dedecorare videretur,
 aut quæ sine flagitio & rubore enarra-
 ri nequeunt, perscribere aestimaretur.*
 Præ-

Præterea observandum venit, quod præter ambas hæc rationes, quas Jovius pro valida apologia reputabat, in super in pagina sequenti eam, quæ in ejus historia desideratur, partem supplere Lectoribus promiserit, simulque testatus fuerit, illa, quæ antea consulto omiserit, in specialibus Virorum illustrium vitis a se editis reperiri posse. Hæc referuntur in præfatione die prima Maji anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo Pisis scripta, quæ est nuncupatoria ad secundum volumen: tertium vero, quod Historiæ suæ postremum erat, nondum prælum reliquerat, cum Jovius jamjam sequenti Mense Decembri morte præventus obiisset: cetera vero volumina Florentiæ typis edi curabat, ex quibus primum opus erat tractatus *de Piscibus Romanis*, quem Ludovico Borbonio Cardinali inscripserat, adjuncta epistola nuncupatoria, quæ data erat ex Vaticano die vigesima nona Martji Anno post Christum natum millesimo quingentesimo vigesimo quarto. Insuper scripsit præter alios libros elogia Virorum illustrium, & tractatum de Symbolis, ceterum is habuit fratrem nomine Benedictum, qui eundem educavit, atque Helvetiæ Historiam conscripsit. Erat illi pariter Nepos, qui itidem Paulus

Jo-

Sæcul. XVI.
A. C. 1552.

Joan. Herold. in epist.
dedic. op.

Jovji.

Sæcul. XVI. Jovius nuncupabatur, atque in Nuceri-
A.C. 1552. num Episcopum nominatus Concilio
 Tridentino interfuit Anno Domini mil-
 lefimo quingentesimo sexagesimo secun-
 do, seu decimo post obitum illius Scrip-
 toris, cujus modo mentionem fecimus.

§. CL.

Ambrosii Catharini obitus.

Spond. hoc Ambrosius Catharinus, qui alias pro-
ann. n. 19. prio nomine Pollitus Lancellotus
Dupin. Bibl. vocabatur, Anno Christi millesimo qua-
des Auth. dringentesimo octogesimo tertio juxta
Eccl. tom. communioem opinionem Senis primam
16. p. 3. & lucem aspexit. Is usque ad trigesimum
suiv. secundum ætatis suæ annum in variis
Pallav. hist. Italiæ Universitatibus jurisprudentiam
Conc. Trid. servato adhuc Lancelloti nomine trade-
l. 6. c. 9. n. 1. bat, postea vero Anno supra millesi-
l. 8. c. 12. n. 9 mum quingentesimo decimo quinto Or-
Sarpus hist. dinem S. Dominici Florentiæ ingressus,
Conc. Trid. Ambrosius Catharinus nominari voluit:
l. 2. p. 135. mutato autem vitæ genere ad aliud quo-
160. 212. & que studii genus mentem applicare cœ-
223. perat, relictaque jurisprudentiæ disci-
 plina tanto progressu sese totum Theo-
 logiæ impendit, ut intra breve tempo-
 ris spatium lucubrationibus suis ingens
 sibi nomen compararet: cum vero Ro-
 mæ ageret, Anno Christi millesimo
 quingentesimo quadragesimo quarto ad
 Tridentinam Synodum nuper inchoa-
 tam